

AMANDA WILLSOVÁ

Poníci od stříbrné řeky

Jízdárna v ohrožení

FRAGMENT

Poníci od stříbrné řeky

Jízdárna v ohrožení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amanda Willsová

Poníci od stříbrné řeky – Jízdárna v ohrožení – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Poníci
od
stříbrné
řeky

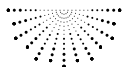
Jízdárna v ohrožení

AMANDA WILLSOVÁ

FRAGMENT

*Mým báječným čtenářkám.
Jen díky vám je psaní tak zábavné.*

KAPITOLA PRVNÍ

Poppy McKeeverová věděla, že tklivé volání kolihy jí už navždy bude připomínat tu nehodu. *Ko-líí, ko-líí, ko-lííí*, zpíval pták do nekonečné dartmoorské oblohy, zatímco Neb cválal po vřesovišti směrem k osamělé farmě, kterou o hodinu předtím minuli. Poppy, nakloněná nad sedlem, pobízela Neba do rychlejšího tempa. Neb se staženýma ušima a rozšířenými nozdrami reagoval prodloužením cvalových skoků, až přešli do trysku. Poppy propletla prsty stříbrnou hřívou a opatrně se ohlédla. Ostatní vypadali jako nepatrné tečky na obzoru. Před ní se objevila stará kamenná zídka a ona zpomalila Neba do cvalu. Odpočítala cvalové skoky, sevřela koně holeněmi a oba s třiceticentimetrovou rezervou přeletěli přes zídku. Neb ladně doskočil na bujný trávník na opačné straně. Vydali se vpravo podél potoka, který se vinul směrem k farmě. Poppy tlouklo srdce v rytmu dusotu Nebových kopyt.

Ko-lííí, ko-lííí, ko-lííí, volala koliha z mokřadu mezi potokem a pásem smaragdově zelených jehličnanů. Po Nebových šedivých slabínách se rozlévala tmavá skvrna potu, a Poppy vycítila, že pomalu umdlévá.

„Už to není daleko,“ zašeptala a pohladila ho po krku. Když zaslechl její hlas, zastříhal ušima. „Podívej, farma je támhle.“

S každým cvalovým skokem se hospodářské stavení zvětšovalo. Poppy si vzpomněla na růžolící ženu v červeno-bílé kostkované košili, která na zahradě trhala fialové fazole, když předtím projížděli kolem. Opřela si košík o bok a radostně je zdravila, zatímco oni na ni mávali. Poppy celým svým srdcem doufala, že bude ještě doma.

Kopyta zaklapala po kamenem vydlážděné cestě vedoucí do dvora. Poppy sklouzla na zem a poníkovy oštěže přehodila přes sloupek plotu. Bella by se zděsila, ale Poppy nesměla ztrácet čas. Neb se za ní díval s nastraženými ušima, zatímco vběhla do dvora, přičemž vyplašila hejno slepic hrabajících v hlíně. Svým rozhořčeným kvokáním probudily starší kolii, která ležela stočená na koberečku u zadních dveří. Zvedla hlavu a vydala hluboké vyštěknutí. Pak se hned zase uložila ke spánku.

„Prosím, buďte doma,“ mumlala si pro sebe Poppy a zabušila mosazným klepátkem na dveře. Málem se rozplakala úlevou, když se dveře rozletěly a na práh vyšla žena v kostkované košili a oprašovala si mouku z rukou.

„Stala se nehoda. Potřebuju si od vás zavolat.“ Poppy zaskřehotala, jak jí vyschlo v krku.

Žena krátce pohlédla na Nebu, který stál trpělivě za plotem, a postrčila Poppy do ošumělé předsíně, kde to vonělo čerstvě upečenými buchtami.

„A copak se stalo? Zranila ses?“

„Já ne. Jedna z našich jezdkyň. Její poník upadl.“ Poppy si vybavila Niamh, jak leží bezvládně na zemi, a kobytku Merry stojící u ní a její zadní nohu, která neužitečně visela z jejího hlezenního kloubu. Vytryskly jí slzy. „Není tam mobilní signál. Musím zavolat záchranku.“

Žena jí podala telefon a kapesník a dívala se, jak Poppy vytukává 112. Zatímco čekala na spojení, divoce se rozhlédla kolem sebe. „Nevím, kde vlastně jsme!“

„Řekni jim, ať jedou na farmu Pegworthy, a my je tam zavedeme. Napíšu ti poštovní směrovací číslo.“

Poppy si vzala útržek papíru a vděčně se na ženu usmála. „Děkuju vám.“

„To nic.“ Pohlédla ji po ruce a zanechala na ní slabý moučný poprašek. „Neboj se, myslím, že asi pošlou leteckou záchranku. Všechno bude v pořádku.“

Poppy přikývla, ale uvnitř věděla, že se ta žena mýlí. Všechno nebude v pořádku.

Ten den začal tak hezky. Když otlučený budík s Mickey Mousem svým vytrvalým zvoněním, hraničícím až s neslušností, vytrhl Poppy z hlubokého spánku, zamručela, přetáhla si deku přes hlavu a málem zase usnula. Pak si ale s radostí uvědomila, že začínají letní prázdniny. Žádná škola, žádné úkoly, žádné nekonečné výklady učitelů či školní práce, a to na celých šest báječných týdnů. A jako by ani to nestačilo, konečně nadešel den, na který se spolu se Scarlett tolik těšily.

Vyskočila z postele, přešla několikrát po pokoji a cestou si vzala z postele jezdecké kalhoty. Otevřela okno a zahvízdala. Neb vzhlédl od své pastvy a zarehtal. Chester ho napodobil svým zahýkáním. Poppy přimhouřila oči a změřila si svého poníka. Connemarský poník měl na šedivé zádi skvrnu od trávy, na rameni byl zabláčený a hřívu měl zacuchanou. Pohlédla na budík. Sedm hodin. Za dvě hodiny má přijet Scarlettin tatínek Bill s přepravníkem, aby odvezl Neba a Scarlettina dartmoorského poníka do jezdeckého centra

Redhall Manor. Má dvě hodiny na to, aby to ušmudlané stvoření proměnila v dokonale upraveného poníka. Byla si vědoma, že má velké štěstí, že ji pozvali do Redhall na celý týden. To nejmenší, co mohla udělat, bylo splnit náročné požadavky Belly Thompsonové, majitelky jízdárny Redhall.

Poppy s kyblíkem teplé vody v jedné ruce a s mrkví v druhé ruce vykročila ze zadních dveří. Cáry mlhy, které se za noci usadily v prohlubních, se v letním slunci začaly odpařovat. Neb s Chesterem stáli u branky a odháněli svými ocasy dotěrné mouchy. Poppy jim odměřila krmení a odvedla je do malého prostoru před stáji a seníkem, pokrytého hrubým betonem, který odvážně nazývala dvorem. Zatímco se krmili, nastříkala do kyblíku trochu šamponu pro koně a pustila se do práce na Nebovi. Houbou mu vtírala šampon do srsti a prsty vmačkávala pěnu do hřívky a ocasu. Jemně ho opláchla a stěrkou odstranila přebytečnou vodu. Chester do ní štouchl, aby jí připomněl, že teď je řada na něm. Poppy mu na nos vtiskla polibek.

„Promiň, Chestere. Ty zůstaneš doma s Caroline a tátou.“

Pět minut po deváté se po riverdaleské cestě přikodrcal Billův landrover s lehce se pohupujícím přepravníkem pro koně. Scarlett vyskočila z auta a přibouchla dvířka.

„Poppy, tak jsme tady!“

„Slyšela jsem vás,“ zakřenila se Poppy, když vyšla s Nebovým sedlem přes ruku a s potřebami pro čištění koní v té druhé.

„Já to vezmu. Ty si nalož Neba. Mám pro něj sít se senem.“

Scarlett otevřela dvířka landroveru, pověsila sedlo vedle toho svého a vtěsnila kufřík s kartáči do prostoru mezi pytle granulí pro ovce a kovový žlab. „Podej mi uzdečku. A kde máš tašku?“

„Tady,“ řekla Caroline, která vyšla z domu s Poppyinou ošumělou kabelou. „Bude tady trochu prázdno, když budeš týden pryč a Charlie je na skautském táboře.“

„Aspoň že je táta doma,“ řekla Poppy.

Caroline přikývla. „Mám pro něj seznam úkolů, který začíná čištěním okapů. Bude si přát, aby byl radši v práci.“

Když byl Neb bezpečně naložen, zamávali si a Bill otočil land-rover zpátky na cestu. Brzy byli na okehamptonské silnici vedoucí k Redhall Manor.

„Tak vy budete týden dělat pokusné králíky?“ zeptal se Bill.

„Tak nějak. Bella chce provozovat prázdninové jezdecké tábory. Dala dohromady program, ale než začne, chce zorganizovat zkušební turnus,“ řekla Poppy.

„Takže máme celý týden v Redhall úplně zdarma.“ Scarlett se radostně zavrtěla na sedadle. „Nemůžu se dočkat.“

Jakmile vjeli na dokonale umetený dvůr jízdárny, Poppy a Scarlett si rozepnuly pásy a vydaly se hledat Bellu. Našly ji v kanceláři, jak konsternovaně zírá na Harveyho Smithe, mourovatého kocoura pojmenovaného po slavném parkurovém jezdcí, který se s hlasitým vrněním rozvaloval na klávesnici notebooku.

„Zatracený kocour. Jak mám být hotová s účetnictvím?“ povzdychla si Bella. „Půjdeme ustájit vaše poníky a povím vám, co mám v plánu.“

Půl hodiny poté už Neb a Blaze šťastně ukusovali seno ve svých vypůjčených stájových boxech a Poppy a Scarlett si přisedly k ostatním pokusným králíkům u Bellina velkého kuchyňského stolu.

„Myslím, že se všichni navzájem znáte,“ řekla Bella a pohlédla na pět dychtivých tváří.

Děti přikývly. Tento týden zde spolu s Poppy a se Scarlett stráví Bellin vnuk Sam a dvě dívky ze školy, kam Poppy a Scarlett chodí. Tato dvě děvčata se také účastnila týdenních jezdeckých lekcí v Redhall. Tia si přivezla vlastního poníka, ryšavého valacha s bílou lysinou jménem Rufus. Niamh bude jezdit na jednom z místních

poníků, kobylyce Merry. Sam má svou černou connemarskou klisnu Hvězdu.

„Jak víte, některé děti účastníci se našich táborů si přivezou vlastní poníky a ostatní budou jezdit na našich koních, takže to bude taková pěkná směska. Vždy ráno si vyjedeme na vřesoviště a odpoledne budou probíhat skupinové lekce. Každý den probereme jinou disciplínu, od jízdy kolem tyčí přes skoky až po drezuru. Po večerech si povíme něco o práci ve stájích. Sledujete mě?“

Děti přikývly. Bella se podívala na hodinky.

„Dnes uděláme okruh kolem skály Barrow. Vyrazíme o půl jedenácté.“

Vlahý západní vánek čechral poníkům hřívy a ocasy, zatímco jejich podkovy zvonily na cestě ze dvora. Přešli silnici a vydali se po rozježděné pěšině k vřesovišti. Bella jela vpředu na svém tmavém ryzákově, velšském cobovi jménem Floyd. Tia a Niamh ji následovaly vedle sebe a Poppy, Scarlett a Sam průvod uzavírali. Neb po cestě netrpělivě popocházel s vyklenutým krkem a zdviženým ocasem.

„Má spoustu energie,“ řekla Bella, když se ohlédl. „Trocha pohybu na vřesovišti mu prospěje.“

Poppy přikývla. Cítila energii proudící jejím poníkem jako elektrický proud. Poppy provedla hluboký sed a udržovala lehký kontakt otěžemi, dokud nepochopil a nepřešel do kroku. Bella souhlasně kývla. Jeli po cestě, která stále stoupala, a při tom je sledovali dartmoorští poníci a černohlavé ovce. Seřadili se za sebou a prošli branou na pěšinu, která vedla kolem osamělé farmy, a zamávali ženě trhající na zahradě fialové fazole. Nakonec se dostali na travnatou stezku. Bella Floyd zastavila.

„Dáme si cval?“

„Určitě,“ řekla Scarlett. Neb zatančil na místě a Poppy mu přitáhla otěže.

Bella pobídla Floyda a cob přešel do cvalu. Za ním vyrazily Tia a Niamh.

„Vy dvě jedte za nimi, já pojedu poslední,“ řekl Sam. Poppy stiskla holeně a Neb naskočil do plavného cvalu, hned za ním se rozběhla Blaze.

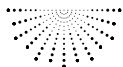
„Jupí!“ vykřikla Scarlett a zatočila imaginárním lasem. Už vyrostla natolik, že žertem říkala, že k jízdě na Blaze bude brzy potřebovat kolečkové brusle. Toto léto bude patrně posledním, kdy bude jezdit na této laskavé dartmoorské kobylce, kterou měla od svých pěti let. Chtěla si to ještě pořádně užít.

Poppy v té rychlosti cítila radostnou závrať.

„Teď jedeme my!“ křičela a pobízela Neba do rychlejšího tempa. Tolik se soustředila na Nebovy nastražené uši, že si nevšimla králíčích nory před sebou. Nevšimla si jí ani Merry. Levá zadní noha hnědky zapadla do díry a klisna přepadla dopředu. Ozvalo se děsivé prasknutí, Merry udělala přemet a shodila Niamh přímo pod kopyta Rufuse, poníka, na kterém jela Tia. Poppy s hrůzou sledovala, jak Tia strhla otěže doprava. Bylo ale pozdě. Nic nemohlo ryzáka přimět, aby se vyhnul. Jeho kopyto dopadlo přímo na bederní páteř dívky, která ležela v trávě tváří dolů.

Několik vteřin před tím, než Scarlett vykřikla, slyšela Poppy žalující volání kolihy, které se rozléhalo po vřesovišti. *Ko-lííí, ko-lííí, ko-lííí*. Pak nastalo ticho.

KAPITOLA DRUHÁ

Poppy, Scarlett a Sam seděli na velkých balících slámy venku před sedlovnou a s rostoucím zděšením poslouchali, co Bella říká do telefonu.

„Poranila si páteř? Vědí to jistě?“

Odmuka.

„A nemohou nic dělat? To může být do konce života na vozíku?“

Scarlett stiskla Poppy ruku. Na druhé straně telefonní linky uslyšeli rozzlobený hlas.

„Ano, chápu. Byla to nehoda. Poník upadl, když se mu noha zaklínila v králičí noře. Nemohli jsme nic dělat.“

Hlas zesílil a bzučel jako komár uvězněný v telefonním sluchátku.

„Je mi to moc líto.“ Poppy si byla jistá, že v Bellině hlasu zaslechla unavený tón. Stiskla Scarlett ruku.

„Pokud můžu něco udělat, dejte mi, prosím...“ Než Bella stačila dokončit větu, ozvalo se cvaknutí. Hovor byl u konce. Bella vyklopýtala z kanceláře a s nahrbenými rameny, jindy obvykle rovnými jako pravítko, si mumlala něco o poslední kapce.

Když uviděla děti, ukázala hlavou ke kanceláři. „Předpokládám, že jste všechno slyšeli.“

Přikývli.

„Kdo to byl, babi?“ zeptal se Sam.

„Gordon Cooper.“

Nechápavě se na ni podívali.

„Niamhin tatínek,“ vysvětlila Bella. „Vyhrožuje žalobou. Říká, že se to vůbec nemělo stát. Snažila jsem se mu vysvětlit, že to byla nehoda, ale nechtěl o tom ani slyšet. Asi jsem měla stezku předem prohlédnout a sepsat upozornění na rizika.“

„To je směšné!“ vybuchla Scarlett. „Možná bude chtít žalovat i toho králíka.“

„Chudinka Niamh,“ řekla Poppy. „Bude dlouho v nemocnici?“

„Několik týdnů. Pak ji převezou na speciální jednotku, kde léčí poranění páteře, podle toho, co říkal její otec. Rufus jí svým kopytem poškodil míchu. Patrně už nikdy nebude chodit.“

Scarlett potlačila vzlyk a Poppy ji objala kolem ramen. „Měli bychom se nějak zaměstnat. Ať na to pořád nemyslíme. Dnes večer se postaráme o stáje, Bello.“

Bella si přejela rukou přes obličej. „To byste mi moc pomohli, Poppy. Potřebuju ještě zařídit spoustu věcí. Sam vám ukáže, kde co je.“

„Myslíš, že se z toho babička vzpamatuje?“ zeptala se Poppy Sama a přitom se vyhýbala pohledu do Merryina prázdného stání. Jakmile letecká záchranka odstartovala a svými vrtulemi zvířila houževnatou vřesovištní trávu, policie přivolala veterináře. Zvěrolékař přibouchl dvířka svého terénního vozu, přistoupil k Merry, podíval se jí na zlomenou nohu a pokýval hlavou.

„Tady se už nedá nic dělat. Je mi líto,“ řekl Belle.

Kývla. „Jen jí to, prosím, pokud možno usnadněte.“